

എ.വൈ.ആർ

ഒരു വൈദ്യുതപ്പെട്ട യാഥാർത്ഥ്യം നിങ്ങളുടെ താൽപര്യങ്ങൾ പല വഴികളിലൂടെ അതിൽ ഒന്നാമത്തേത് ആ ദുരൂഹമായ ദുരൂഹമായ- ആഴത്തിൽ പഠിച്ചു നോക്കുക. അത് യുക്തിസഹമാണോ, സത്യം, നിതി തുടങ്ങിയ സർവ്വംഗീകൃതമായ മൂല്യങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതാണോ, പ്രായോഗികമാണോ എന്താക്കെ പരിശോധിക്കുക. ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം ലഭിക്കുന്ന ഉത്തരം 'അതേ' എന്നാണെങ്കിൽ അത് ആ സന്ദർഭം സത്യമാണെന്നതിന്റെ തെളിവുകൊണ്ടു.

- 68. ഇക്കൂട്ടർ ഈ ഭാഷണം മനനം ചെയ്തു നോക്കിയിട്ടില്ലേയോ? അതോ അവരുടെ പൂർവികർക്കൊന്നും വന്നിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ദർശനം അവർക്ക് വന്നിരിക്കുകയാണോ?
- 69. അതല്ലെങ്കിൽ അവരിലാഗതനായ ദൈവദൂതൻ അവർക്ക് അപരിചിതനാണോ? അതുകൊണ്ടാണോ അവരദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിക്കുന്നത്?
- 70. അതുമല്ലെങ്കിൽ അവർ അദ്ദേഹത്തിന് കിറുക്കാണെന്നു വാദിക്കുകയാണോ? അല്ല. അദ്ദേഹം മുമ്പിൽ സത്യവുമായിത്തന്നെ വന്നിട്ടുള്ളതാകുന്നു. സത്യം തന്നെയാണല്ലോ അവരിൽ അധിക പേർക്കും അറോചകമായിട്ടുള്ളതും.

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٦٩﴾

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ﴿٧٠﴾

68 - 70

ഈ വചനം, ഭാഷണം = جَاءَهُمْ അവർ (ഇക്കൂട്ടർ) മനനം ചെയ്തി(തു നോക്കിയി)ട്ടില്ലേയോ? = أَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ
 അതോ അവർക്ക് വന്നിരിക്കുകയാണോ = أَمْ جَاءَهُمْ
 അവരുടെ ആദ്യകാലക്കാരായ പിതാക്കൾക്ക് (പൂർവികർക്കൊന്നും) വന്നിട്ടില്ലാത്തത് (ദർശനം) = أَمْ لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ
 അതല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ(രിൽ ആഗതനായ) ദൈവദൂതനെ(ൻ) അവർ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലേ = أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ = (ർക്ക് അപരിചിതനാണോ)
 അതുകൊണ്ട് (ആണോ) അവർ (അദ്ദേഹത്തെ) നിഷേധിക്കുന്നു(ന്നത്) = فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ
 അദ്ദേഹത്തിന് കിറുക്കാണെന്ന് = أَمْ يَقُولُونَ = അതുമല്ലെങ്കിൽ അവർ പറയുന്നുവോ (വാദിക്കുകയാണോ)
 സത്യവും കൊണ്ട്(വുമായിത്തന്നെ) = أَمْ لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ = അല്ല = أَمْ لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ
 സത്യത്തിനെ(ത്യം തന്നെയാണല്ലോ) = أَمْ لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ = അവരിൽ അധികപേരും(ർക്കും) = أَمْ لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ
 വെറുക്കുന്നവരാകുന്നു (അറോചകമായിട്ടുള്ളതും) = أَمْ لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ

പ്രവാചകന്മാരെയും അവരുടെ പ്രബോധനത്തെയും തള്ളിക്കളയാൻ അവിശ്വാസികൾ ഉന്നയിക്കാറുള്ള ചില ന്യായങ്ങൾ ചോദ്യരൂപത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ച് ഖണ്ഡിക്കുകയാണീ സൂക്തങ്ങൾ. ഈ ചോദ്യശൈലി തന്നെ ആ ന്യായങ്ങളുണ്ടായതിനുള്ള വിമർശനത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണ്. അവിശ്വാസികൾ പ്രവാചകനെയും ദൈവിക സന്ദേശത്തെയും അവരുടെ വെടിവട്ടങ്ങളിൽ അഹന്തയോടെ ഭർത്സിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണല്ലോ മുൻ സൂക്തം സമാപിക്കുന്നത്. എന്തടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഈ ശകാരവും ഭർത്സനവും? ഒരു പ്രബോധകനെ ഒന്നാമതായി വിലയിരുത്തേണ്ടത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷണത്തിലൂടെ-സന്ദേശത്തിലൂടെ-യാണല്ലോ. സന്ദേശം അയമാർത്ഥമോ അർത്ഥശൂന്യമോ ദുർഗ്രഹമോ അവിശ്വതമോ ആണെങ്കിൽ അവഗണിക്കാം, നിഷേധിക്കാം. ഇവിടെ പ്രവാചകന്റെ ഭാഷണം- അദ്ദേഹം ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്ന ഖുർആനും മറ്റു സാരോപദേശങ്ങളും- അവർ മനനം ചെയ്തു നോക്കിയിട്ടില്ലേ? **أَوَلَمْ يَتَفَكَّرْ** വിനെയാണ് മനനം ചെയ്യുക എന്ന് തർജ്ജമ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഈ വാക്കിന്റെ ആശയം **ഖുർആൻ ബോധനം** സൂറ: **അന്നിസാഅ്** 82-ാം സൂക്തത്തിനു താഴെ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഒരു ദൈവദൂതന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം നിജപ്പെടുത്താൻ പല വഴികളുണ്ട്. അതിൽ ഒന്നാമത്തേത് ആ ദൂതന്റെ ദുത്-സന്ദേശം- ആഴത്തിൽ പഠിച്ചു നോക്കുക. അത് യുക്തിസഹമാണോ, സത്യം, നീതി തുടങ്ങിയ സർവാംഗീകൃതമായ മൂല്യങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതാണോ, പ്രായോഗികമാണോ എന്നൊക്കെ പരിശോധിക്കുക. ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം ലഭിക്കുന്ന ഉത്തരം 'അതേ' എന്നാണെങ്കിൽ അത് ആ സന്ദേശം സത്യമാണെന്നതിന്റെ തെളിവുകൊടുക്കുന്നു. ഖുർആൻ ആഴത്തിൽ പഠിച്ചു നോക്കുന്ന ആർക്കും ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന ഉത്തരം 'അല്ല' എന്നാവില്ല. പ്രവാചകനും ഖുർആനും മുന്നോട്ടുവെക്കുന്ന പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ തത്ത്വം ദൈവത്തിന്റെ ഏകത്വമാണ്. അത് യുക്തിവിരുദ്ധമാണെന്നോ, സത്യത്തിനും നീതിക്കും എതിരാണെന്നോ, അപ്രായോഗികമാണെന്നോ ആർക്കാണ് പറയാനാവുക? മറ്റു തത്ത്വങ്ങളായ പ്രവാചകതയ്ക്കിടയിലും മരണാനന്തരജീവിതത്തിന്റേയും കാര്യവും ഇതുതന്നെ. പ്രവാചകൻ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഖുർആൻ ദൈവികവും പരമ സത്യവും ആയതുകൊണ്ടാണ് അതിൽ തുടക്കം മുതൽ ഒടുക്കം വരെ ആശയങ്ങൾ പരസ്പരം ചേർന്നു നിൽക്കുന്നതും ഒരിടത്തും പൂർണ്ണവൈരുദ്ധ്യം കാണാത്തതും. **وَلَوْ كَانْ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَرَجَدُوا فِيهِ إِهْتِلَافًا كَثِيرًا** (ഖുർആൻ അല്ലാഹുവല്ലാത്തവരിൽ നിന്നുള്ളതായിരുന്നുവെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അതിൽ ധാരാളം വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ കാണുമായിരുന്നു- 4:82). മക്കയിലെ ബുദ്ധിമാന്മാർ ഖുർആൻ ആഴത്തിൽ പഠിച്ചു നോക്കിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ സത്യത്തോടും ധർമ്മത്തോടും പ്രതിബദ്ധതയുള്ളവർ അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. അല്ലാത്തവർ അവിശ്വസിച്ചത് അവരുടെ ഭൗതിക പ്രമത്തതയുടെയും സാർത്ഥതയുടെയും പേരിലായിരുന്നു. പ്രവാചകനെ എതിർക്കാൻ നേതൃത്വം കൊടുത്തത് സമൂഹത്തിലെ വരേണ്യ വർഗമാണെന്ന് നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. സ്വന്തം അധികാര താൽപര്യങ്ങൾക്കും സാമ്പത്തിക നേട്ടങ്ങൾക്കും സുഖഭോഗ സംസ്കാരത്തിനും ചേർന്നതല്ല ഈ പ്രസ്ഥാനം എന്നതായിരുന്നു അവരുടെ പ്രശ്നം. ചിലർ താൽപര്യ സംരക്ഷണാർത്ഥം പ്രവാചകനെ അതിരുകഴമായി ദ്രോഹിച്ചപ്പോൾ മറ്റു ചിലരുടെ മനസ്സാക്ഷി അതിനനുവദിച്ചില്ല.

അവർ ഉള്ളാൽ പ്രവാചകനെ സ്നേഹിക്കുകയും സംരക്ഷിക്കാൻ തയ്യാറാവുകയും ചെയ്തു. ഈ രണ്ടുതരം എതിർപ്പിനെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവർ പ്രവാചകന്റെ പിതൃവ്യന്മാരിൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു പിതൃവ്യനായ അബൂലഹബ്ബും പത്നിയും നബിയെ കഠിനമായി ദ്രോഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മറ്റൊരു പിതൃവ്യൻ അബൂതാലിബ് അദ്ദേഹത്തെ സംരക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു. 'ലോകത്തുള്ള മതങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വിശിഷ്ടമായത് മുഹമ്മദ് അവതരിപ്പിച്ച മതമാണെന്ന് തീർച്ചയായും എനിക്കറിയാം, എങ്കിലും എന്തെങ്കിലും മതം മാറിയവൻ എന്ന് വിളിക്കുന്നത് കേൾക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല' എന്ന് അബൂതാലിബ് തുറന്നു പറയുകയുണ്ടായി. ഇവിടെ ഖുർആൻ മനനം ചെയ്തിട്ടില്ലേയോ എന്നു ചുറ്റുമറിക്കേട്ടോ ചോദിക്കുന്നത്, മനനം ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ മനനം ചെയ്യുവിൻ എന്ന അർത്ഥത്തിലല്ല, നിങ്ങൾ ആഴത്തിൽ പഠിച്ച് അതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളതാണല്ലോ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ്.

പഠിച്ചുനോക്കി, സന്ദേശങ്ങളൊക്കെ കൊള്ളാം. പക്ഷേ, ദൈവം ഒരു മനുഷ്യനെ പ്രവാചകനായി അയച്ച് ധർമ്മശാസനങ്ങൾ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ഏർപ്പാട് പണ്ടെങ്ങും കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതാണ്. പ്രവാചകന്മാർ വരുമെങ്കിൽ ആദിപിതാവ് മുതൽ ഇന്നേവരെ എല്ലാ തലമുറകളിലും വന്നിട്ടുണ്ടാകണമല്ലോ. ഉണ്ടെങ്കിൽ അതേപ്പറ്റി നമ്മൾ അറിയാതിരിക്കുകയുമില്ല. പണ്ടെങ്ങുമില്ലാതെ ഇപ്പോൾ മാത്രം ദൈവം ഒരു പ്രവാചകനെ അയച്ചുവെന്നും അയാളുടെ ഉദ്ദേശങ്ങൾ വേദവക്യങ്ങളാണെന്നും വിശ്വസിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. ഇതാണ് പ്രവാചക നിഷേധത്തിന് ഉന്നയിക്കാവുന്ന മറ്റൊരു ന്യായം. പക്ഷേ, ഈ ന്യായവും അസ്ഥാനത്താണ്. അവരുടെ പ്രപിതാക്കളായ ഇസ്‌മാഇലും ഇബ്റാഹീമും (അ) പ്രവാചകന്മാരായിരുന്നുവെന്ന കാര്യം അവർക്ക് നിഷേധിക്കാനാവില്ല. ആദ്യ, സമുദ് ഗോത്രങ്ങളിൽ ആഗതരായ പ്രവാചകന്മാരെക്കുറിച്ച് അവർ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. മുസാ പ്രവാചകന്റെ ശിഷ്യരായ യഹൂദരും ഈസാ പ്രവാചകന്റെ ശിഷ്യരായ ക്രൈസ്തവരും അവർക്ക് ചുറ്റും വസിക്കുന്നുണ്ട്.

സന്ദേശം ശരി, പ്രവാചക നിരോധനവും സമ്മതിക്കാം. പക്ഷേ, ഇയാൾ പ്രവാചകനാണെന്ന് ഞങ്ങളെങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കും? ഒരു നാൾ എങ്ങുനിന്നോ ഒരാൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട്

ഞാൻ നിങ്ങളിലേക്ക് നിയുക്തനായ പ്രവാചകനാകുന്നു എന്നുൽ ഘോഷിച്ചാൽ അതപ്പടി വിശ്വസിക്കാൻ പറ്റുമോ? അയാളെ ഞങ്ങൾക്കറിയില്ല. അയാളുടെ സന്ദേശത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യവും അറിയില്ല. ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം തികച്ചും അപരിചിതനാണയാൾ. **فَهُمْ لَكُمُ كِرْوَانٌ** എന്ന വാക്യത്തെ അവർ അയാളെ പരിചയമില്ലാത്തവരാകുന്നു എന്നും, നിഷേധിക്കുന്നവരാകുന്നു എന്നും തർജ്ജമ ചെയ്യാം. രണ്ടിന്റെയും ഉദ്ദേശ്യം ഒന്നുതന്നെയാണ്; ഞങ്ങളയാളെ വിശ്വസിക്കാൻ തയാറല്ല. പക്ഷേ മക്കാ വാസികളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഈ ന്യായവും ഒട്ടും നിലനിൽക്കുകയില്ല. മക്കയിൽ തന്നെ ജനിച്ചു വളർന്ന വ്യക്തിയാണ് മുഹമ്മദ് (സ). അദ്ദേഹം ബാല്യം-കൗമാരങ്ങൾ പിന്നിട്ടതും യൗവനം പ്രാപിച്ചതുമെല്ലാം ഈ നാട്ടുകാരുടെ കൺമുന്നിലാണ്. അവർക്കദ്ദേഹം ആദരണീയനായ സ്നേഹഭാജനവുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് അവർക്കൊരു ആക്ഷേപവുമില്ല. തർക്കങ്ങളിൽ നിഷ്പക്ഷനും സത്യസന്ധനുമായ മധ്യസ്ഥനാണ് അദ്ദേഹം. സത്യമല്ലാത്തതൊന്നും ഉരിയാടില്ല. നീതിപൂർവമല്ലാതെ ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കുകയുമില്ല. ആളുകൾ അവരുടെ വിലപ്പെട്ട സമ്പാദ്യങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഏൽപ്പിച്ചു. എപ്പോൾ ആവശ്യപ്പെട്ടാലും ഒട്ടും ഊനമില്ലാതെ തിരിച്ചുകൊടുക്കുന്നവനായിരുന്നു. അൽ അമീൻ-വിശ്വസ്തൻ, സത്യവാൻ- എന്നാണവരദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചിരുന്നത്. ഖുറൈശി ഗോത്രത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രമുഖരാണ് ഹാശിം കുടുംബം. ഈ ആവ്യ കുടുംബത്തിന്റെ തലവൻ അബ്ദുൽ മുതലിബ് ഖുറൈശി ഗോത്രത്തിന്റെ മുഴുവൻ തലവനായിരുന്നു. ആ അബ്ദുൽ മുതലിബിന്റെ പുത്രൻ അബ്ദുല്ലയുടെ പുത്രനാണ് മുഹമ്മദ്(സ). ഇതൊക്കെ നാട്ടിലെ കുട്ടികൾക്കു പോലും അറിവുള്ളതാണ്. ഈ നാൽപതു വർഷത്തെ ജീവിതത്തിനിടയിൽ എപ്പോഴെങ്കിലും അദ്ദേഹം അന്യായമായ ധന സമ്പാദനം നടത്തുകയോ അധർമികമോ സദാചാര വിരുദ്ധമോ ആയ നടപടികളിൽ ഏർപ്പെടുകയോ നേതൃത്വവും അധികാരവും കൈയടക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയോ ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. വാക്ചാതുര്യം കൊണ്ട് ആളുകളെ വശീകരിച്ചിട്ടുമില്ല. വല്ലവരും അദ്ദേഹത്തിൽ ആകൃഷ്ടരായിരുന്നുവെങ്കിൽ അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയാവർജ്ജകമായ സ്വഭാവത്തിന്റെയും ജീവിത വിശുദ്ധിയുടെയും ഫലമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരാൾ താൻ ദൈവദൂതനാണെന്നറിയിച്ചുകൊണ്ട് തികച്ചും യുക്തിസഹവും നൈതികവും ധർമികവുമായ തത്വങ്ങൾ പ്രബോധനം ചെയ്യുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ അറിയുന്നവർ അതിൽ വിശ്വസിക്കുക തന്നെ വേണം.

ആൾ സത്യസന്ധനാണ്, സന്മാർഗിയാണ്, മാനുനാണ്, ഉയർന്ന തറവാട്ടുകാരനാണ്. ഒക്കെ ശരി. പക്ഷേ, ഇപ്പോൾ അങ്ങോർക്ക് വട്ടായിരിക്കുന്നു. താൻ ദൈവദൂതനാണെന്നും തന്റെ ഭാഷണങ്ങൾ ദൈവം തന്നിൽ നിവേശിപ്പിച്ചതാണെന്നുമൊക്കെ ഭ്രമിച്ചിരിക്കുകയാണ് മുപ്പർ. **بِجَنِّ** എന്നതിന് 'അദ്ദേഹത്തിന് ജിന്നു ബാധയുണ്ടായിരിക്കുന്നു' എന്നും അർത്ഥം പറയാം. ജിന്നു ബാധയുള്ള ചിലർക്ക് ഉദാത്തമായ കവിതകൾ രചിക്കാനും ദുർഗ്രഹമായ തത്ത്വപ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്താനും കഴിയുമെന്ന് അറബികൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും ജിന്നുബാധയെയും പിശാചുബാധയെയും ദേവ കോപത്തെയുമൊക്കെ ഓരോ തരം

ഭ്രാന്തുകളായാണ് ഗണിച്ചിരുന്നത്. ഇക്കാര്യം ചില അവിശ്വാസികൾ പ്രവാചകത്വത്തെ അപസ്മാരബാധ എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. ഒരാൾ തന്റെ ജീവിതവ്യവഹാരങ്ങളിലെല്ലാം ഉന്നതമായ ധർമിക, സാംസ്കാരിക, വൈജ്ഞാനിക നിലവാരം പുലർത്തുന്നുവെന്ന് സമ്മതിക്കുമ്പോൾ തന്നെ, അയാൾ പറയുന്ന മഹത്തായ തത്വങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും മാത്രം ഭ്രാന്താണെന്ന് വാദിക്കുന്നത് എന്തടിസ്ഥാനത്തിലാണ്? എന്നാൽ യാഥാർത്ഥ്യം ഇതൊന്നുമല്ല. തികഞ്ഞ സത്യസന്ദേശവുമായിത്തന്നെയാണ് പ്രവാചകൻ അവരുടെ മുന്നിൽ ചെന്നിട്ടുള്ളത്. അത് അവർക്കുമറിയാം. പക്ഷേ, അവരിലധിക പേർക്കും ഇഷ്ടമില്ലാത്തത് സത്യം തന്നെയാണ്. സത്യത്തോടുള്ള വൈമുഖ്യമാണ് പ്രവാചക നിഷേധവും വേദനിഷേധവുമായി പ്രകടമാകുന്നത്. തങ്ങളുടെ സ്ഥാനമാനങ്ങളെ പോഷിപ്പിക്കാത്ത, സുഖഭോഗങ്ങൾക്കനുഗുണമല്ലാത്ത, ആസക്തികളെ ത്യക്തിപ്പെടുത്താത്ത കാര്യം എത്ര വലിയ സത്യമായാലും സ്വീകരിക്കാൻ അവർ തയാറല്ല.

• Matrimonial

ദിനീതിഷ്ഠയുള്ള യുവതി (20/5'5").
SSLC. **ഖുർആൻ അനുബന്ധമാതൃകോഴ്സ് പഠിക്കുന്നു. 28 വയസ്സിൽ കവിയാത്ത, നാട്ടിൽ ജോലിയുള്ള പ്രസ്ഥാന പ്രവർത്തകരിൽ നിന്ന് ആലോചനകൾ ക്ഷണിക്കുന്നു.**

04842506805
9400536805

മുസ്ലീം യുവതി (22/5'4").
B.Tech. **സാമ്പത്തിക ഭദ്രത. ദിനീതിഷ്ഠയും തുല്യ വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യതയുമുള്ള എറണാകുളം, തൃശൂർ ജില്ലകാർ ബന്ധപ്പെടുക.**

9495559526